

Дѣмаѹхъ: той добръ человекъ е, и дрѣги пакъ дѣмаѹхъ, свѣла-
знитель е. Обаче никой неможеше да говори отъ кѣмто не-
го. — Като са прѣполовини праздника Исѹсъ вѣлѣзи въ церквѣ
тѣ и зачна да оучи: а Иѹдеи тѣ са чѣдехъ и дѣмаѹхъ: ка-
кво знае той отъ оучене, като не сѣ е оучилъ свѣщенно то
Писанїа? а той оправдава оученїе то си като Богоздано, и о-
бличава ги, зацо то искѣтъ да го оубїатъ, зацо то въ сѣ-
вотѣ исцѣри единъ раславленъ, които са вѣлѣше при овѣж тѣ
кѣпелъ. Мнозина Иерѹсалимлиани като го видѣхъ, чи говори-
ше авно, дѣмаѹхъ: да не вы, чи зацо то гонители тѣ мѣ го
развѣмѣхъ, дѣто е той Хрїстосъ, и зато не го вѣредѣтъ? а
отъ дрѣгѣ странѣ пакъ сами размышлавахъ и дѣмаѹхъ: той е
на всичкїй вѣктъ познатъ и авенъ; а Хрїстосъ никой не знае
отъ дѣ и кога ще доди. А многома отъ народа; които вѣ-
хъ повѣрвали тога на Исѹса, дѣмаѹхъ: той когето вы смѣ-
тате за Хрїста, като доди, да ли ще стори по голѣми чѣде-
са, отъ тїа, които стрѣва тойзи? За то Архїереи тѣ и Фа-
рисеи тѣ пратихъ слѣги да го оѹловѣтъ, но никой не смѣ-
ше да престре рѣкѣ си на него. А въ послѣднїй день на
голѣмый праздникъ Исѹсъ призоваваше авно народа и дѣма-
ше: които повѣрва на менѣ, ще стане достоинъ на дарованїа
та на Свѣтото Дѣха. Тога пакъ стана раздоръ помеждѣ наро-
да заради него и раздѣли са народа и са чѣдехъ всички тѣ
и дѣмаѹхъ: кон е той? Фарисеи тѣ сѣ лѣкѣство ищехъ да го
повредѣтъ, но Никодимъ го оуправдѣ. —

§. 41. Исѹсъ пѹска вѣднициѣ тѣ, и обличава тѣхъ, които са хвалїѣтъ, какъ сѣ отъ Авраамовъ родъ.

На вторїй день рано додѣто Исѹсъ оучаше въ церквѣ
тѣ, доведохъ на прѣдѣ мѣ книжници тѣ и Фарисеи тѣ е-
днѣ вѣднициѣ, и го пытахъ, ако трѣва да ѣхъ оѹвїѣтъ сѣ
камани позаконѣ. Исѹсъ имъ рече: които отъ васъ е безгрѣ-
шенъ, да хвѣрли пѣрвїй камакъ. Но никой отъ нихъ не дѣр-
зна да дигни рѣкѣ по преди и да ѣхъ оѹдари, но по единъ